

Zöldi László

Szálló igék

Rendszerváltó politikusok gondolatai, 1993–1997

1993 eleje óta készíték egy lexikonfélét, amely a rendszerváltó politikusok legjellemzőbb mondatait tartalmazza. A házi számítógép pillanatnyilag négy-százezer karakternyi szöveget rögzít, némelyik közéleti személyiségtől egy mondatot, némelyiktől kétszázat. Ezekből gyűjtöttem ki a felhalmozódott gondolatok legszellemesebbjeit. S itt némi családás ért. Sosem hittem, hogy a politikai elit tagjai műveltségükkel, kultúrájukkal, elmélyült gondolkodásukkal kiemelkednek a magyarországi átlagból, mégis meglepett, hogy sokan közülük nem tudnak eleget tenni a műfaji kívánalmaknak. Akik viszont eleget tesznek, azok kitöltenek egy kis könyvecskét, amely ezekben a napokban lát napvilágot a Kossuth Kiadó gondozásában. Ebből tartalmaz részleteket ez az összeállítás.

De mi is az a szállóige? Benedek Marcell 1927-es kiadású Irodalmi Lexikona szerint „Talpraesetten megformált, rendszeresen rövid és tömör mondas, amely annyira népszerűvé válik, hogy az eredetét sokszor nem is sejtő emberek lépten-nyomon idézik. Többnyire irodalmi művekből, szónoklatokból származik.” Az alábbi válogatásban kevés mondat

származik irodalmi művekből – a mai politikai elit túlnyomó többsége más szakmákból verbuválódott. Szónoklatrészlet már valamivel több van, a legtöbb azonban interjúkból való. E sorok írója ugyanis mindennapi munkája során százszámra forgatta a vidéki lapokat, és éppen a helyi újságokban bukkant sok politikusi megnyilatkozásra.

A rendszerváltó elit tagjai fegyelmezett emberek. Érdekeik azt kívánják, hogy az országos lapokban, a központi rádióban és televízióban szolidárisak legyenek a pártjukkal, kormányukkal – következésképpen retorikájuk szürkébb, általában semmitmondó. De ha kiteszik lábukat a fővárosból, kibeszélik magukból, ami nyomja a lelküket – a kitarulkozás terepe pedig a helyi újság. Az onnan vett idézetekből látszik, hogy a magyar politikusoknak vannak gondolataik, még ha néha kendőzik is őket. Ezzel a lélektani mozzanattal magyarázható, hogy az összeállítás nagyjából annyi szállóigévé népszerűsödött mondatot tartalmaz az országos tömegkommunikációból, mint kevésbé ismert, de talán őszintébb és szelleme- sebb gondolatot a lokális lapokból.

61

Antall György

Apám sokszor mondogatta: a szocializmus vezető osztálya egyszerűen felcserélte a Kommunista kiáltványt a Das Kapitalra. *Magyar Nemzet*, 1996. február 24.

Baja Ferenc

A természet úgy is a miénk lehet, hogy nem akasztjuk ki a falra. *Zalai Hírlap*, 1996. január 22.

Békési László

(*A választásokról*) A győztesnek a plakátra-gasztókat is meg kell jutalmaznia. *Békés Me-gyei Nap*, 1995. július 8.

(*A hatalomról*) Aki belül van, annak nagy az asztaltársasága, aki kívül, annak kicsi. *Fejér Megyei Hírlap*, 1996. június 22.

Bihari Mihály

(*Koalíciós villongásokról*) A vitapartnert nem hergelni, hanem megnyugtatni kell. *Népszabadság*, 1995. szeptember 12.

Bilecz Endre

Van, aki a nézeteit, én a pártokat váltogatom. *Heti Világgazdaság*, 1993. április 10.

A politikában nem számítanak az önjelöl-

tek, csak a jelöltek. *Nógrád Megyei Hírlap*, 1994. október 15-16.

Bíró Zoltán

Mindenki privatizált, aki tehetett, ha más nem, hát önmagát. *Új Magyarország*, 1994. szeptember 21.

Bokros Lajos

A nagy t-s Társadalommal nem szoktam találkozni, az emberekkel viszont igen. *Észak-Magyarország*, 1995. június 17.

Ma Magyarországon már nem is újságot, hanem újságírókat kell választani, ha az ember azt akarja, hogy torzítás nélkül jelenjenek meg a szavai. *A Hírlap*, 1995. november 13.

A pénzügyminiszter a kormányban az az ember, akinek minden felesleges igényre nemet kell mondania. *Tolnai Népszás*, 1996. március 23.

Boross Péter

(A Horn-kormány átalakításáról) Ha tizenötven nem tudnak megoldani valamit, akkor nem bővíteni kell a csapatot, hanem cserélni a játékosokat. *Új Magyarország*, 1995. augusztus 5.

62

Csikós-Nagy Béla

(Az apparátusról) Ki tud tolni emberekkel, leginkább úgy, hogy végrehajtja, amit mondanak neki. *Népszabadság*, 1995. szeptember 7.

Csintalan Sándor

A hatalom nehezebben tartja össze az embereket, mint a kiszorítottság. *168 Óra*, 1994. október 18.

A demokráciához demokraták kellene. *Ez A Hét*, 1994. november

Nem gyanakodni kell a politikusokra, hanem kritikával fogadni, amit mondanak. *Szines Vasárnap*, 1995. szeptember 24.

Szerintem nem egymással kellene csevegniük a honatyáknak, hanem az emberekkel. *Pesti Riport*, 1995. november 3.

Nyilvánvaló, a politikus még az ágyában is politikus, mert nem tudhatja, mikor néznek be az ablakon. *168 Óra*, 1996. július 23.

Csoóri Sándor

(A rendszerváltásról) Nem mi szabadultunk föl, hanem a szenvedélyeink. *Fejér Megyei Hírlap*, 1993. június 2.

Az író nem képvisel ugyan hatalmat, de ké-

pes arra, hogy az igazságot hatalomra juttassa. *Napló*, 1993. július 20.

A politikust mindig körülfelhőzik az érdekei. *Magyar Nemzet*, 1996. április 20.

A magyarázatok ideig-óráig értjük, de a világot nem. *Magyar Nemzet*, 1996. május 4.

Csurka István

Nem jó az a rendszer, amelyik rosszul kezdődik. *Keeskeméti Lapok*, 1994. január 20.

Ez a mostani többpártrendszer bűdös. Bele van pecsételve a kommunista étlap minden szajtja. *Magyar Fórum*, 1994. február 17.

Politikában az ember tudja, hogy miért ütik. *Pesti Hírlap*, 1994. március 28.

Nem lehetünk filter Nyugat- és Kelet-Európa között. *Reggeli Délvilág*, 1995. április 5.

A művész világot teremt, a politikus viszont hatni akar a világra. *Mai Nap*, 1996. február 4.

Darvas Iván

Ha az ember a zsigereiben hordja, hogy ő nem olyan, mint a többiek, akkor elismeri, hogy a többiek sem olyanok, mint ő. *Jászkun Krónika*, 1994. június 13.

(A sajtóról) Nem mintha az elmúlt rendszerben több tényről tájékoztattak volna, viszont nem is keltették fel az érdeklődésemet. *Pesti Riport*, 1996. július 23.

Debreczeni József

A Fidesz az a párt, amelyiknek van elnöke. A Független Kisgazdapárt az, ahol az elnöknek van pártja. *Népszabadság*, 1995. december 23.

Deutsch Tamás

(Torgyánról, Fűréről) Volt idő, hogy hozzá szoktam: az ember sokszor azokkal tárgyal, akiket kártyapartnerének nem választana. *Vas Népe*, 1994. október 26.

Eörsi István

Jellemző módon nem a filozófusok, nem is a funkcionáriusok érdeklődnek Lukács György iránt, hanem a szobordöntögetők. *Tolnai Népszás*, 1993. március 27.

(Csurkáról és Torgyánról) Bosszant, hogy leleplezett spiclik lehetnek a Kádár-rendszer elleni küzdelem élharcosai. *Somogyi Hírlap*, 1993. szeptember 3.

A hatalom mint fordított alkimista, még az aranyból is rezet csinál. *Magyar Hírlap*, 1994. május 11.

(Bokrosról) Jött az új pénzügyminiszter, akit nem kellett fürni, mert népszerűtlenségéről önmaga gondoskodott. **Magyar Hírlap, 1996. július 13.**

(A kapitalizmusról) Ha rendeleti úton kell bevezetni, akkor semmi sem kényszeríthet minket arra, hogy pontosan azt csináljuk, aminek a hibáit látjuk. **Színes Vasárnap, 1996. október 20.**

Eperjes Károly

(Csonka-Magyarország I.) Ez az az ország, amelyik saját magával van körülveve. **A Nap, 1994. április 16.**

Fodor Gábor

(A magyar sajtóról) Sok lapra kevés olvasó jut. **Vasárnap, 1994. augusztus 21.**

(A miniszterségről) Sokszor éreztem úgy magam, mint két cintányér közt a levegő. **Blikk, 1995. december 19.**

Fónay Jenő

Azokkal az emberekkel van baj, akik most igen erősen részt akarnak venni a harminc-hét évvel ezelőtti forradalomban. **Kinn, padon – Nap TV, 1993. augusztus 3.**

Furmann Imre

Rendszerünk hasonlatos ahhoz a gőzmozdonyhoz, amelynek villamosítását úgy oldották meg, hogy belevezették az áramot. **Magyar Hírlap, 1994. június 25.**

Kell nekünk a kapitalizmus, de csak kapitalisták nélkül. **Magyar Hírlap, 1994. augusztus 30.**

A rendőrök fajra, nemre és vallásra való tekintet nélkül mindenkit vernek, csak a cigányokat egy kicsit jobban. **Magyar Narancs, 1995. május 18.**

Für Lajos

A szellemi élet nagy része, ha mellettünk van is, nincs mindig velünk. **Heti Újság, 1994. február 17.**

Gál Zoltán

Nehezebb a gondokat megszüntetni, mint előidézni. **Magyar Nemzet, 1995. december 23.**

Géczi József

(A Szocialista Pártól) Önmagunk megbuktatásához még elegendő erőnk van. **Népszabadság, 1996. április 19.**

(Az agrármegmozdulásokról) A magyar paraszt Mária Terézia óta nem szereti, ha összeírják. **Délmagyarország, 1997. március 4.**

Giczy György

Az MSZP-nek csak két dologtól kellene megszabadulnia: a múlttól és a jelentől. **Vasárnap, 1995. március 5.**

Magyarország lassanként úgy működik, mintha Horn Gyula magánvállalkozása lenne. **Új Magyarország, 1996. június 21.**

Nem olyan finnyás ám ez a Nyugat-Európa, ha még Horn Gyulát is elfogadja. **Délmagyarország, 1996. október 19.**

G. Nagyné Maczó Ágnes

(Az Antall-kormányról) Az embereket nem lenézni, hanem képviselni kell. **Somogyi Hírlap, 1993. augusztus 24.**

Nem az a nemzeti egység, ha néhány pártvezető egyetért. **Észak-Magyarország, 1994. augusztus 22.**

(A kereszténydemokratákról) A Fidesz-MDF nyakláncra kellene a kereszt. **Magyar Fórum, 1995. november 23.**

Göncz Árpád

Egyet megtanultam drámaíróként, hogy olyan előadásban, amelyben mindenki ordít, azt hallják meg, aki csöndesen szól. **Népszava, 1994. március 14.**

Általános beidegződéssé vált, hogy ki-ki a más lelkiismeretét vizsgálja a magáé helyett. **Magyar Sajtó, 1994. október 17.**

Gyimóthy Géza

Magyarországon kétféle ember létezik – kiskapuzda és leendő kiskapuzda. **A 7 Napról, 1995. október 5.**

Hankiss Elemér

Kelet-Európában Bosznia a normális. **Vas Népe, 1993. április 19.**

Az értelmiségi embert azért fizeti a társadalom, hogy segítsen a többieknek élni. **Délvilág – Csongrád Megyei Hírlap, 1994. július 26.**

Haraszti Miklós

(Az MDF-ről) Olyan írók alapították, akik az egész országot az ő saját, szűz, teleíratlan folyóiratuknak látták. **Magyar Hírlap, 1994. augusztus 27.**

(A Szocialista Pártól) Koalíció kell, mert az MSZP egyedül túl sok és túl kevés. **Magyar Nemzet, 1996. június 24.**

Hága Antónia

(*Ülés a Parlamentben*) Nekem azért nehéz, mert nem ér le a lábom. *Esti Hírlap*, 1996. július 12.

Hegy Gyula

A Horn-kormány legszínvonalasabb ellenzéki kritikája az MSZP padsoraiból fogalmazódik meg. *Magyar Nemzet*, 1995. június 17.

Homoki János

A párt farkok, és a frakció a kutya. *Heti Világgazdaság*, 1995. október 21.

Horn Gyula

(*A kommunisztázásokra*) Az emberek gyalázásával nem lehet rokonszenvet kelteni. *Somogyi Hírlap*, 1993. május 29.

Én nem ismerek olyan politikust, aki 1990 májusa után született volna. *Kinn, padon - Nap TV*, 1993. július 11.

A többpárti rendszer nem kerülhet többbe, mint az egypárti. *Vas Népe*, 1993. november 5.

A szomszédokkal nem pereskedni, hanem kereskedni kell. *Vas Népe*, 1993. november 5.

64

Minden tisztességes ember legalább egyszer életében kommunista volt. *Napló*, 1994. június 4.

Azért a kormány jobb, mint a futball. *Nemzeti Sport*, 1995. június 21.

Néha azt kívánnám kormányunknak, hogy olyan ellenzéke legyen, mint az előző kabinetnek volt. *Népszabadság*, 1996. december 24.

Horváth Balázs

Magasabb hőfokon kell égetni az MDF-tag-ságot. *Veszprémi Hét*, 1993. április 30.

Az országot csak egyszerre lehet emelni. *Veszprémi Vasárnap*, 1994. május 22.

Én miniszterként is baráti jobbot nyújtottam az embereknek, de úgy látszik, jobban szeretnek szalutálni. *Napló*, 1994. június 4.

Azt kérem azoktól, akik nem szerettek bennünket, ne szeressenek utólag sem. *Magyar Nemzet*, 1994. szeptember 7.

Jánosi György

(*Egy lemondás margójára*) Békesi azt nem viselte el, hogy kétféjű gazdaságpolitika legyen, Horn pedig azt, hogy kétféjű legyen a kormány. *Objektív - MTV*, 1995. január 29.

Juhász Judit

A sajtót mindig más érdekli, mint amit a kormány szeretne közölni. *Zalai Hírlap*, 1995. november 25.

Katona Béla

A miniszter mindig pártalapon kinevezett dilettáns. *168 Óra*, 1994. július 12.

Katona Tamás

(*Támadják az Antall-kormányt*) A tojást mennél tovább főzik, annál keményebb. *Vas Népe*, 1993. április 28.

(*Mi az újságírók feladata?*) Minden reggel egy csepp mézet kell csepegtetniük a nemzet kávéjába. *Népszabadság*, 1993. október 16.

(*A Horn-kormány tanácsadóiról*) Nyugtalanító, hogy csak az a szakértő, aki már 1989 előtt is szakértő volt. *168 Óra*, 1994. november 1.

A magyar futball is azért került abba a helyzetbe, amelyben van, mert a játékos csak azután kezd gondolkodni, hogy hozzakerül a labda. *Kurír*, 1994. november 7.

Egy történelemtanár ma abban a kényelmes helyzetben van, hogy nyugodtan ragaszkodhat a tényekhez. *Népszabadság*, 1996. június 22.

Kelemen András

A pártok között ott lesz együttműködés, ahol legalább működés van. *Magyar Nemzet*, 1995. november 11.

Keleti György

Magyarországon nem sok titok van, talán egyedül az, hogy milyen a Coca-Cola összetétele. *Délvilág - Csongrád Megyei Hírlap*, 1994. május 25.

Keserű Imre

Húsz esetből tizenkilencszer nekem volt igazam. Egy politikus nem engedhet meg magának ilyen rossz statisztikát. *Heti Délkelet*, 1995. október 22.

Király B. Izabella

Az összes párt idegen kotlás alól kelt ki. *168 Óra*, 1994. május 17.

(*Csurkáról*) Úgy jártam vele, mint Antallal. Akartam szeretni, de nem hagyta magát. *Heti Délkelet*, 1995. július 23.

Király Zoltán

Nem a gazdagság, hanem a szegénység ellen vagyunk. *Zalai Hírlap*, 1994. április 27.

Közkívánatra nem születet igazság. Új Magyarország, 1994. április 29.

Konrád György

Azt mondják: száz kiló alatt az író karácsonyfadisz. Új Dunántúli Napló, 1993. október 4.

Korunk a sikerre ösztönöz, de a sikeres élethez annak megértése kell, hogy nem muszáj mindig jól járni. Magyar Hírlap, 1993. november 11.

Kósa Ferenc

Mi, magyarok készek vagyunk meghalni olyasmért, amiért élni szeretnénk. Somogyi Hírlap, 1993. augusztus 25.

Minket már csak a széthúzás tart össze. Vas Népe, 1996. augusztus 21.

Kósa Lajos

(Horn Gyuláról) Mit várhatunk attól, aki Rosztovban tanulta a demokráciát? Hajdú-Bihari Napló, 1997. január 15.

Kósáné dr. Kovács Magda

(A miniszterségről I.) A rengeteg tennivalóm miatt nem érek rá dolgozni. Mai Nap, 1994. augusztus 25.

(A miniszterségről II.) A mi munkánk olyan, mint a takarítás. Csak a hiánya szúr szemet. Pillanatok alatt fölgylülnek a sarokban a por-macsák. Színes Vasárnap, 1995. október 8.

Akkor van megújulás, ha csináljuk. Reform, 1996. május 28.

Kovács László

Mindig előbb neveztek ki valami másnak, semmint meguntam volna a korábbi posztomat. Színes Vasárnap, 1995. augusztus 27.

(Külpolitika) Ha történik valami, amire még aznap reagálunk, akkor az ellenzék szerint „kapkodunk”. Ha másnap reagálunk, akkor viszont „késlekedünk”. Tolnai Népujság, 1996. március 2.

Kovács Pál

(A miniszterségről) Változatlanul három helyen: Dunaújvárosban, Pesten meg az autómban fogok lakni. A Hírlap, 1994. június 27.

Krausz Tamás

(Profizmus) Minden politikus lódít, de a komoly politikusnál ezt nem lehet észrevenni. Jászkun Krónika, 1995. március 21.

Kulin Ferenc

Számomra az, hogy milyen szinten va-

gyunk, éppolyan fontos, mint az, hogy melyik oldalon. Magyar Nemzet, 1995. június 10.

Kuncze Gábor

(A választási ígéretekről) Az emberek az őket érintő kérdésekről leginkább a pénztárcájuk után tájékozódnak. Nógrád Megyei Hírlap, 1994. február 26-27.

Úgy nem tud működni az ország, hogy négyévente az egyik fele arrébb rúgja a másikat. Magyar Rádió, 1994. május 3.

(Torgyán Józsefről) Azóta Fradi-drukker, amióta politikussá vált. Képes Nemzeti Sport, 1994. december 24.

(Bokros-csomag) Később még kellemetlenebb intézkedésekre lett volna szükség. Az viszont pech, hogy éppen most mi vagyunk kormányon. Délmagyarország, 1995. július 24.

Nem kell mindig azt gondolni, hogy ha vasárnap is ülésezik a kormány, akkor valamilyen szörnyűség fog történni. Tizenhat óra – Magyar Rádió, 1995. november 4.

(Torgyánék kormánybúcsúztatójáról) Engem nem zavar, ha a kisgazdák elbúcsúznak tőlünk. Végre nyugodtan dolgozhatunk. Kisalföld, 1996. március 9.

Amióta miniszter vagyok, kissé megszaporodtak a „volt osztálytársaim”. Ha arra gondolok, hogy hányan jelentkeztek nálam erre hivatkozva, hajlamos vagyok azt hinni, hogy a Népstadionba jártam iskolába. Vas Népe, 1996. április 20. •

Kupa Mihály

(Az MDF-ről) Az egyszerű emberek már megtanulták a demokráciát, a kiválasztottak még nem. Új Hírnök, 1993. június 7.

Mintha mindenki fizetés nélküli szabadságon lett volna a legutóbbi negyven év alatt. Maholnap, 1993. szeptember 24.

A vállalkozásoknak miniszterként is nagy barátja voltam, de talán az akkori helyzetben ez nem derült ki. Vas Népe, 1996. április 3.

Lamperth Mónika

A saját elgondolásaimat is képes vagyok kétkedéssel fogadni. Somogyi Hírlap, 1995. december 30.

Lányi Zsolt

Most két párt csinálja az egypártrendszer. Új Magyarország, 1996. április 24.

A Horn-kabinet változatlanul „gazdit keres” az országnak. *Napló*, 1996. június 17.

Lezsák Sándor

1990-ben megnyertük a választásokat, de nem győztünk. *Békés Megyei Hírlap*, 1994. május 5.

Jobbára akkor írtam verseket, ha valamit nem tudtam megoldani. *Magyar Nemzet*, 1995. július 29.

A valóság olyan, mint a széna: másképpen illatozik a lónak, s másképpen a szerelme-seknek. *Kurír*, 1996. december 27.

Magyar Bálint

Úgy látszik, Békési és a programja közül egyszerre csak az egyik lehet a kormányban: eddig Békési volt, most talán a programja. *Magyar Hírlap*, 1995. február 11.

(Premier, koncert, tárlat) Mennyivel rosszabb lenne, ha közlekedési miniszternek jelöltek volna, akkor ugyanis az autópályákon és útavatásokon ácsorognék. *Hajdú-Bihari Nap*, 1996. február 16.

(A kultúra esélyeiről) A távlatok jók, csak éppen az előttünk álló napokat kell túlélni. *Jászkun Krónika*, 1996. február 17.

66

Máté László

Tisztességesen lehet privatizálni, igazságsan nem. *Magyar Nemzet*, 1995. július 1.

(Az SZDSZ-ről) Az nonszensz, hogy a teáskanna azt hiszi magáról, hogy gőzgép. *Heves Megyei Hírlap*, 1995. szeptember 22.

Nagy Sándor

A népet nem magasztalni kell, hanem szolgálni. *24 Óra*, 1994. április 25.

(Ellenzéki kapcsolatokról) Gyakran kiderül, hogy ha nem pártzászlók alatt hajózunk ki, akkor eszünk ágában sincs nagy tengeri ütközetet vívni. *Vasárnap*, 1997. április 6.

Nyers Rezső

Ideológia ideológiát még nem győzött le. Legfeljebb egyik fél a másik felet. *Kanizsa*, 1993. május 14.

Orbán Viktor

Európát sajnos nem tudjuk megerősakolni, mert nagytestű és mi kicsik vagyunk. *Reggeli Délvilág*, Szeged, 1993. szeptember 22.

Furcsa dolog, hogy nagyon sokan nem úgy értékelik az ország helyzetét, mint én. *Vasvármegye*, 1994. január 16.

Lehet, hogy a Horn-kormányának lesz egy történelmi küldetése. Az, hogy ő ábrándítja ki az embereket a Kádár-rendszerből. *Déti Krónika – Magyar Rádió*, 1996. március 31.

(Csonka-Magyarország II.) Geopolitikai sajátosság, hogy Magyarország a világ egyetlen országa, melyet saját maga vesz körül. *Délmagyarország*, 1996. április 30.

Nem félni kell a kormányzástól, hanem fel kell készülni rá. *Demokrata*, 1996. május 2.

A végkielégítés a leggazdagabbak plusz pénzszerzési forrásává vált. *Magyar Nemzet*, 1996. július 20.

Palotás János

A vesztéshez nem könnyű megnyerni a sikeres embereket. *Reggeli Délvilág*, 1993. április 26.

Pécsi Ildikó

Amikor hazudtam, mindig jó okom volt rá. *Kanizsa*, 1994. július 29.

(Egy mondat a fölveteli kérelemből, anno...) Jobban járnak, ha azonnal fölvesznek, mert kilencvenéves koromban borzalmas látvány leszek a matrözblúzomban. *Heti Világ-gazdaság*, 1994. december 24.

(Torgyán Józsefről) Ha engem nem kötne a frakciófegyelem, akkor én is el tudnám szóraztatni a parlamentet. *Népszava*, 1995. április 11.

Pető Iván

(Békéscsabai záptojásokra, október 23-án) A tojás is belefér a demokráciába. *Népszabadság*, 1993. október 25.

A polgári erényeket nemcsak hirdetni, hanem hordozni is kell. *Magyar Narancs*, 1994. február 3.

A kormány a következő kormány számlájáról fizet. *168 Óra*, 1994. március 8.
Aki hülyeségeket vagy világmegváltó ötleteket ad elő, az mindig érdekes. *Reszpublika*, 1995. január 20–26.

A koalíció titokban sem működik jobban, mint ahogy nyilvánosan látszik. *Magyar Hírlap*, 1995. február 28.

(Torgyán Józsefről) Politikája jórészt arra épül, hogy az emberek felejtjenek. *Fejér Megyei Hírlap*, 1995. július 17.

Petrenkó János

(Egy csöd margójára) Engem a törvények

addig érdekelnek, amíg betarthatók. *Észak-Magyarország*, 1994. november 19.

Pongrátz Gergely

(*Ötvenhatosok*) Sajnos, mi is utólag szaporodunk, mint a partizánok. *Új Magyarország*, 1993. június 14.

Nem akartuk azt, hogy a tankokat a bankok váltsák fel. *Pest Megyei Hírlap*, 1994. augusztus 30.

Pozsgay Imre

A rendszerváltás sem küszöbölte ki azt a régtől ismert képletet, amikor a kormány csak a saját hangját szereti hallani. *Népszabadság*, 1993. november 26.

(*Átrajzol az MDF*) Nem azt kunszt megjósolni, hogy milyen lesz a jövő, hanem hogy milyen lesz a múlt. *Vas Népe*, 1994. február 24.

A nép nem lehet négyévenként felkurblizott szavazógép, amit félreteszünk újabb négy évre. *24 Óra*, 1994. május 4.

(*Rendszerváltás*) Én a céljaimat értem el, más meg a pozícióját. *Új Magyarország*, 1994. szeptember 8.

(*A Nemzeti Demokrata Szövetségről*) A legolcsóbban mi vesztettünk. *Tolnai Népujság*, 1995. március 13.

Azt szeretném, ha olyan jól menne ennek az országnak, hogy rám már nem is volna szüksége. *Vasárnap*, 1995. április 9.

(*Bokros-csomag*) Ebben a programban az ember az egyedüli zavaró tényező. *Békés Megyei Hírlap*, 1995. július 7.

Rapsák András

A Parlament csupán díszlet. Eljátssza a hátteret, hogy a kormány külföldi kölcsönökhöz juthasson. *Reggeli Délvilág*, 1995. május 9.

A hatalom pedofil – megrontotta a kiskorú demokráciát. *Pesti Bulvár*, 1997. április 14.

Speidl Zoltán

Torgyán és Csurka között ma már csak az a különbség, hogy az egyik jogásznak, a másik írónak jobb. *Heti Magyarország*, 1993. június 25.

Suchman Tamás

Azért dolgozom mindig piszok keményen, hogy ne kelljen szégyellnem azt a pénzt, amit megkapok. *Képes Újság*, 1996. augusztus 17.

A sajtó mindig mindent tud. Vagy jól, vagy rosszul. *16 Óra – Magyar Rádió*, 1997. január 18.

Szabó György

Civilek nélkül félkarú, féllábú a hatalom. *Észak-Magyarország*, 1994. október 28.

Nem a tárcám helyzete hátrányos, hanem az országé. *Magyar Nemzet*, 1995. szeptember 16.

Szabó Iván

Azt, hogy haszon nélkül fektessen be valaki, legfeljebb a Máltai Szeretetszolgálattól lehet elvárni. *Független Délvidék*, 1995. május 4.

(*Az MDF-ről*) Van egy szenzációs tábornoki karunk, de kevés a baka. *Magyar Nemzet*, 1995. május 13.

(*Az államadósságról*) Nem az adósság okozta a válságot, hanem a válság az adósságot. *Halasi Tükör*, 1995. szeptember 20.

Én jobban szeretem a kiscgazdákat a Kisgazdapártban, mint az MDF-ben. *168 Óra*, 1995. október 24.

(*Az Európai Unióról*) Nem a bemenetel kötelező, hanem a kimaradás lehetetlen. *Kurír*, 1996. február 29.

Muszkliból nem lehet demokráciát csinálni. *Vas Népe*, 1996. március 28.

Szabó Miklós

(*Érzelmi eszköz*) Nem arról van szó, hogy a zsidók tehetségesebbek, mint a nem zsidók, hanem arról, hogy tehetségesebbek, mint az antiszemiták. A tehetséges nem zsidónak nincs szüksége az antiszemitizmusra. *168 Óra*, 1997. április 8.

Szájer József

Lehet, hogy a szocialistákat úgy lehetett volna legyőzni, ha nem fekszünk keresztbe eléjük a sínen, hanem mi vagyunk a vonat. *168 Óra*, 1994. június 14.

Szekeres Imre

1989-ben a Kádár-rendszer elolvadt, mint vaj a napon. *Magyar Narancs*, 1994. május 26.

Szöllősi Istvánné

Az ember nem a saját álláspontjában kételkedik, hanem másokéban. *168 Óra*, 1996. január 9.

Szűrös Máttyás

A demokrácia úgy működik, hogy a többség dönt, hiszen nála az erő, de nem biztos, hogy

nála van az igazság is. Új Magyarország, 1994. szeptember 29.

Tamás Gáspár Miklós

Amit az MDF csinál, az két szempontból nem tetszik az embereknek: nekem azért, mert túlságosan hasonlít a kései Kádár-korszakra, másoknak meg azért, mert nem eléggé. Délmagyarország, 1994. július 7.

(Alapítvány) Derék emberek közpénzeket ajándékoznak magáncélokra. Népszava, 1995. május 17.

A parancsgazdaság kimúlása után a gazdaság parancsol. 168 Óra, 1995. június 20.

(Rendszerváltás) Egyik legnagyobb vívmánya: (volt) komcsik szabad választásokon hatalomra kerülnek. Magyar Narancs, 1995. december 21.

Téglássy Tamás

El kellene érni azt, hogy a vendég, aki Mercedesrel jön, azzal is tudjon hazamenni. Somogyi Hírlap, 1993. június 24.

Thürmer Gyula

Már kezdem gyanítani, hogy Horn Gyula azért utasít vissza mindent, mert kétszer nagyobb vagyok nála. Délmagyarország, 1994. március 25.

(MSZMP-örökség) Testvériesen osztoztunk meg a vagyonon, az MSZP vitte a tőkét, miránk meg Marxtot testálták. Magyar Nemzet, 1995. július 15.

Torgyán József

(Rendszerváltás) Most nem Keletnek, hanem Nyugatnak rabolják ki az országot. A Hírlap, 1993. május 25.

A tudomány mai állása szerint a gondolatot még nem lehet lehallgatni. Vasárnap, 1994. július 10.

A tavaszi nagytakarítást az MDF hirdette meg, de sajnos kommunisták hajtják végre. Új Magyarország, 1995. július 22.

(Csonka-Magyarország III.) Köztudomású sokat támadott definíció: Magyarország a földkerekség egyetlen olyan országa, amelyet önmaga határai vesznek körül. Új Magyarország, 1996. augusztus 5.

Nem a bankokat kell konszolidálni, hanem a népet. Hajdú-Bihari Napló, 1997. március 17.

Tölgyessy Péter

(Bokros-csomag) Tavaly tavasszal akkorát lépett kényszerűen a fékre a kormány, hogy majdnem kiestünk az ablakon. Észak-Magyarország, 1996. szeptember 7.

Várhegyi Attila

(A szocialistákról) Egyre több pozíciót akarnak. Már nemcsak a székek, de a sámlik is kellenek nekik. Demokrata, 1996. augusztus 29.

Vitányi Iván

Nem jó, ha a párt csak a kormány féregnyúlványa. Népszabadság, 1996. február 12.

A jóléti állam helyett jóléti társadalmat kellene teremteni. Nógrád Megyei Hírlap, 1996. június 1.

Zwack Péter

Elégedett munkás nélkül nincs elégedett vállalkozó sem. Reggeli Délvilág, 1993. január 24.

Nem meghalni félek, hanem félek nem élni többé. Népszabadság, 1993. május 12.

Egy jó futballcsapat többet ér, mint egy rossz miniszter. Nemzeti Sport, 1994. február 10.

(A Boross-kabinettről) A jelenlegi kormánynak négy év alatt sikerült népszerűvé tenni a szocializmust, amihez a kommunistáknak negyvenöt év nem volt elég. Magyar Hírlap, 1994. május 10.